

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Петрика Ігоря Йосиповича щодо відповідності
Конституції України (конституційності) частини другої статті 392
Кримінального процесуального кодексу України**

Київ
8 жовтня 2025 року
№ 167-2(І)/2025

Справа № 3-157/2025(310/25)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуєчого,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Петрика Ігоря Йосиповича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Петрик І.Й. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, 8, 22, 55, 129 Конституції України (конституційність) частину другу статті 392 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до частини другої статті 392 Кодексу ухвали, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судових рішень, передбачених частиною першою цієї статті, окремому оскарженню не підлягають, крім випадків, визначених Кодексом; заперечення проти таких ухвал можуть бути включені до апеляційної скарги на судові рішення, передбачене частиною першою цієї статті; ухвали суду про обрання запобіжного заходу у виді тримання під вартою, про зміну іншого запобіжного заходу на запобіжний захід у виді тримання під вартою або про продовження строку тримання під вартою, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судового рішення по суті, підлягають апеляційному оскарженню в порядку, установленому Кодексом.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Вищий антикорупційний суд ухвалою від 30 квітня 2025 року визнав неповажними причини неприбуття на судове засідання Петрика І.Й., який є обвинуваченим у вчиненні кримінального правопорушення, визначеного частиною третьою статті 368 Кримінального кодексу України, та наклав на нього грошове стягнення у розмірі 6 056 (шість тисяч п'ятдесят шість) гривень.

Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду ухвалою від 28 травня 2025 року відмовила Петрику І.Й. у відкритті апеляційного провадження, оскільки Кодексом не передбачено оскарження в апеляційному порядку ухвал про визнання неповажними причин неприбуття обвинуваченого на судові засідання та накладення на нього грошового стягнення, постановлених під час судового провадження.

Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду, погодившись із позицією суду апеляційної інстанції, ухвалою від 26 червня 2025 року відмовив Петрику І.Й. у відкритті касаційного провадження.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що відсутність у частині другій статті 392 Кодексу положення, яке передбачає право на апеляційне оскарження ухвали суду про визнання неповажними причин неприбуття обвинуваченого на судові засідання та накладення грошового стягнення, позбавляє його права на судовий захист в аспекті права на апеляційне оскарження судового рішення, а також права будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що Петрик І.Й., твердячи про невідповідність частини другої статті 392 Кодексу Конституції України, висловлює незгоду з визначеним у Кодексі порядком апеляційного оскарження ухвал, постановлених судом під час судового розгляду кримінальної справи, наводить власне бачення законодавчого регулювання

оскарження ухвал про визнання неповажними причин неприбуття обвинуваченого на судові засідання та накладення грошового стягнення, аргументує неконституційність оспорюваних положень Кодексу фактичними обставинами його справи.

Крім того, автор клопотання ототожнює право на апеляційний перегляд справи як одну з основних конституційно визначених засад судочинства з правом на апеляційне оскарження будь-якого судового рішення.

За юридичною позицією Конституційного Суду України, викладеною в Рішенні від 17 березня 2020 року № 5-р/2020, „право на апеляційний перегляд справи, передбачене пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України, є гарантованим правом на перегляд у суді апеляційної інстанції справи, розглянутої судом першої інстанції по суті. Водночас зазначений конституційний припис не позбавляє законодавця повноваження передбачити можливість апеляційного оскарження будь-якого рішення, що його ухвалює суд під час розгляду справи, але не вирішує її по суті, або встановити обмеження чи заборону на оскарження в апеляційному порядку окремих процесуальних судових рішень, якими справа не вирішується по суті“ (абзац восьмий підпункту 2.2 пункту 2 мотивувальної частини).

Отже, Петрик І.Й. не обґрунтував тверджень щодо невідповідності Конституції України частини другої статті 392 Кодексу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Петрика Ігоря Йосиповича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**